

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونگه ولت
دومنیکو لوسوردو
فرستنده: علی مشرف
۲۴ اکتوبر ۲۰۲۲

جنگ اقتصادی ترجیح دارد



Domenico Losurdo (1941-2018). Bild: domenicolosurdo.blogspot.com

تحریم به عنوان سلاح کشتار جمعی غرب. گزیده ای از کتاب دومنیکو لوسوردو در سال ۲۰۱۶ که اکنون به زبان المانی منتشر شده است.

در جون ۱۹۹۶، مقاله ای از مدیر مرکز حقوق اقتصادی و اجتماعی (راجر نورماند) در روزنامه بین المللی هرالد تریبون به پیامدهای وحشتناک «مجازات دسته جمعی» مردم عراق توسط تحریم اشاره کرد:

«بیش از نیم میلیون کودک» تاکنون «در اثر گرسنگی و بیماری مرده اند.»

بسیاری دیگر نیز به همین سرنوشت دچار خواهند شد:

به طور کلی، «حقوق انسانی ۲۱ میلیون نفر عراقی» به طور ویرانگری تحت نقض و زیر پا نهاده می شود.

چند سال بعد (۱۹۹۹)، مجله فارین افرز، که یک نشریه مرتبط با وزارت امور خارجه بود، بازتاب کلی تری از این موضوع ارائه کرد:

پس از فروپاشی «سوسیالیسم واقعاً موجود»، تحریم سلاح نهائی کشتار جمعی در جهانی متحد تحت هژمونی ایالات متحده بود. این تحریم که رسماً برای جلوگیری از دستیابی صدام به سلاح های کشتار جمعی اعمال شد، «بیش از همه موارد دیگر در عراق باعث مرگ و میر دسته جمعی انسانها در عراق شد. سلاح های کشتار جمعی در طول تاریخ (...) گوئی کشوری عربی به طور همزمان از بمبهای اتمی پرتاب شده بر هیروشیما و ناکازاکی، حملات گاز خردل

توسط ارتش ویلیام دوم، و سپس چرچیل علیه عراق و سپس موسولینی علیه اتیوپی رنج ببرد. شکی نیست: تحریم، حداقل در شدیدترین اشکال آن، عملاً یک جنگ است.

این جنگ اقتصادی که منجر به «مجازات دسته جمعی» دشمن بدون تمایز بین طرف درگیری و غیرنظامیان می شود، و در واقع به طور خاص برای دومی مورد استفاده قرار می گیرد، همچنین می تواند در رویارویی بین قدرت های بزرگ مورد استفاده قرار گیرد و چنین نیز بوده است. (به عنوان مثال، در طول جنگ جهانی اول، بریتانیا به آن علیه المان متوسل شد، و در آستانه پرل هاربر، ایالات متحده این کار را علیه جاپان انجام داد)

و با این حال امروزه تحریم ابزار مطلوبی است که توسط آن یک قدرت بزرگ استعماری یا امپریالیستی که کم و بیش اقتصاد جهانی یا منطقه بزرگی از جهان را کنترل می کند، به دنبال تضمین اطاعت یا تسلیم کشوری است که در شرایط استعماری یا نیمه استعماری قرار دارد یا می خواهد خود را به طور قطعی از چنین شرایطی رها کند. بدون آن که لازم باشد به زمان های دور بازگردیم، فوراً می توان به این نکته اشاره کرد که پس از پایان جنگ جهانی دوم، توسعه انقلاب ضد استعماری جهانی همزمان با جنگ اقتصادی غرب و کشور اصلی آن علیه کشورها و مردمانی بود که گناهکار، یا حتی مشکوک به این که می خواهد در مسیری بیش از حد مستقل انتخاب شود.

در پائیز ۱۹۴۹، بلافاصله پس از تأسیس، جمهوری خلق چین خود را در موقعیت بسیار دشواری قرار داد، زیرا تلاش می کرد از «قرن تحقیر» استعماری خارج شود که با جنگ های تریاک آغاز شده بود. پس از تقریباً دو دهه جنگ (جنگ جهانی و جنگ داخلی)، اقتصاد و زیرساخت های آن ها ویران شده بود. با حمایت ایالات متحده، گومیندانگ به بمباران بخش قاره ای کشور که از آنجا به تایوان فرار کرده بودند، ادامه داد. ببینید، اینجا نیز جنگ نظامی واقعی با جنگ اقتصادی در هم آمیخته بود.

همانطور که از اعتراف و از اظهارات رهبران آن برمی آید، دولت ترومن یک دستور کار روشن داشت: اطمینان حاصل شود که چین از «طاعون» «استاندارد عمومی زندگی در سطح معیشتی یا پائین تر از آن» رنج می برد (...). این مفهومی است که اجباراً تکرار می شود: کشوری که «نیاز شدید» دارد باید به «وضعیت اقتصادی فاجعه بار»، «به سوی فاجعه و فروپاشی» سوق داده شود.

در کاخ سفید این رئیس جمهور می رود و آن دیگری می آید، اما تحریم بی وقفه ادامه دارد. در اوایل دهه ۱۹۶۰، والت دبلیو. روستوف، مشاور دولت کندی، با افتخار اشاره می کند که این سیاست توسعه اقتصادی چین را «ده ها سال» به تأخیر انداخته است.

طولانی ترین تحریم را باید کوبا تحمل کند، کشوری که با انقلابش دکترین مونرو را تکان داد. در این مورد نیز، تهاجم اقتصادی براحتی با تهاجم نظامی در هم آمیخته می شود، همانطور که تهاجم خلیج خوک ها در سال ۱۹۶۱ نشان داد، هر چند مفتضحانه شکست خورد، اما بلافاصله با تلاش برای خفه کردن اقتصادی همراه شد. حتی گاهی نیازی به اعلام صریح تحریم نیست.

دستورالعملی را که هنری کیسینجر پس از پیروزی سالوادور آلنده در انتخابات و رسیدن او به ریاست جمهوری چیلی به سازمان اطلاعات مرکزی (سیا) فرستاد، در نظر بگیرید: «اقتصاد باید ضجه بکشد»، اقتصاد باید از درد فریاد بزند.»